

دسترسی در سایت <http://jnrm.srbiau.ac.ir>

دوره ششم، شماره بیست و سوم، فروردین و اردیبهشت ۱۳۹۹
شماره شاپا: ۵۸۸-۲۵۸۸X

JNRM

پژوهش‌های نوین در ریاضی

دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات

یک روش نیمه تحلیلی بهبود یافته‌ی جدید و سریع برای حل رده‌ای از معادلات انتگرال فوق منفرد نوع دوم

رضا نوین¹، محمدعلی فریبرزى عراقی^{1*}، یعقوب محمودی²

¹ گروه ریاضی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

² گروه ریاضی، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۵/۲۸

تاریخ ارسال مقاله: ۱۳۹۷/۰۵/۰۶

چکیده

در این مقاله، معادله‌ی انتگرال فوق منفرد نوع دوم پرناندرل در نظر گرفته می‌شود و یک روش بهبود یافته‌ی جدید و سریع بر اساس روش اختلال هموتویی برای حل این رده از معادلات انتگرال معرفی می‌گردد. جهت نیل به این هدف، با ارائه‌ی مثال‌هایی نشان خواهیم داد که روش اختلال هموتویی استاندارد در حالت کلی برای حل این رده از معادلات همگرا نبوده و روش اختلال هموتویی اصلاح شده نیز صرفاً زمانی همگرا است که جواب دقیق معادله از قبل مشخص باشد. در حالی که روش پیشنهادی در این تحقیق، بدون نیاز به داشتن جواب دقیق مساله، این جواب را صرفاً در دومین تکرار از روش به دست می‌آورد و پیچیدگی سایر روش‌ها را ندارد.

کلمات کلیدی: روش اختلال هموتویی استاندارد، روش اختلال هموتویی اصلاح شده‌ی استاندارد، روش اختلال هموتویی اصلاح شده‌ی جدید و سریع، معادلات انتگرال فوق منفرد نوع دوم، معادله‌ی انتگرال پرناندرل

1. مقدمه

بخش سوم، روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی جدید و سریع پیشنهادی، جهت حل معادلات انتگرال فوق منفرد نوع دوم به نام پراندتل ارائه خواهد شد. در بخش چهارم نیز با ارائه‌ی سه مثال، سادگی و مزیت روش پیشنهادی و مطرح شده در بخش سوم را نسبت به روش‌های معرفی شده در بخش دوم، بررسی خواهیم نمود و در پایان نیز در بخش پنجم، نتیجه‌گیری از مقاله را ارائه خواهیم کرد.

2. روش اختلال هموتوبی

این روش اولین بار توسط جی هوان چی در سال ۱۹۹۸ میلادی ارائه شده است، [۲۰-۲۲]. این روش روند مؤثری را برای یافتن جواب‌های عددی و صریح رده‌ی وسیعی از معادلات دیفرانسیل و انتگرال موجود در مسائل فیزیکی واقعی فراهم می‌کند.

در سال‌های اخیر، استفاده از روش اختلال هموتوبی در مسائل ریاضی، توجه دانشمندان را به خود جلب کرده است. این روش به طور پیوسته یک معادله‌ی ساده را به شکل قابل حل، داخل مساله مشکل، تحت مطالعه در می‌آورد و در سال‌های اخیر برای حل طیف وسیعی از مسائل خطی و غیرخطی به کار برده شده است. روش اختلال هموتوبی، تکنیک هموتوبی از توپولوژی و تکنیک اختلال را با یکدیگر ترکیب می‌کند. بنابراین یک تابع هموتوبی با پارامتر تعبیه $p \in [0, 1]$ یافته می‌شود و این پارامتر طوری در نظر گرفته می‌شود که یک مقدار کوچک باشد. روش اختلال هموتوبی به طور کامل در [۲۳] پیاده‌سازی شده است و نتیجه‌ی به دست آمده این است که تلفیق روش اختلال و روش هموتوبی، محدودیت‌های روش اختلال سنتی را حذف کرده است.

در این قسمت به بیان شکل کلی روش اختلال هموتوبی می‌پردازیم. بدین منظور معادله‌ی زیر:

$$A(y) - f(x) = 0, \quad (x \in \Omega), \quad (3)$$

با شرط مرزی

$$B\left(y, \frac{\partial y}{\partial x}\right) = 0, \quad (x \in \Gamma), \quad (4)$$

را در نظر می‌گیریم که در آن A عملگر دیفرانسیل، f تابع تحلیلی معلوم، Γ عملگر مرزی و Ω مرز دامنه نامیده می‌شود. عملگر A را می‌توان به دو قسمت L و N تقسیم کرد که L بیانگر قسمت خطی و N بیانگر قسمت غیرخطی است. لذا می‌توان رابطه‌ی (۳) را به شکل زیر نوشت:

معادلات انتگرال فوق منفرد اغلب و به طور طبیعی به صورت مستقیم از مسائل مقدار مرزی، به ویژه، در نواحی ناهموار مانند برش‌ها، ترک‌ها، تراشه‌ها، شکاف‌ها، نوارهای باریک و سطحی شامل لبه‌های تیز بوده و به طور غیر مترقبه ایجاد می‌شوند. برجسته‌ترین حوزه‌هایی که با این معادلات مواجه می‌شویم، عبارت‌اند از آئرودینامیک و سطوح قابل ارتجاع، [۵، ۴، ۳، ۲، ۱].

تعمیم یافته‌ی حالت بیضوی معادله‌ی پراندتل، یک معادله‌ی انتگرال فوق منفرد نوع دوم در قالب معادله‌ی انتگرال فردهلم می‌باشد که فرم کلی آن عبارت است از [۷، ۶]:

$$u(y) = \sqrt{1-y^2} f(y) + \frac{\alpha}{\pi} \sqrt{1-y^2} \int_{-1}^{+1} \frac{u(x)}{(x-y)^{\gamma}} dx, \quad (1)$$

$(-1 < y < 1)$,

که در آن $\alpha > 0$ مقداری معلوم و $f(y)$ تابع چندجمله‌ای معلوم و $u(x)$ تابع مجهول است و همواره داریم $u(\pm 1) = 0$. در رابطه‌ی (۱) عبارت زیر، قسمت متناهی هادامارد نیز نامیده می‌شود، [۸]:

$$\frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{u(x)}{(x-y)^{\gamma}} dx = \lim_{\varepsilon \rightarrow 0^{\pm}} \left[\int_{-1}^{y-\varepsilon} \frac{u(x)}{(x-y)^{\gamma}} dx + \int_{y+\varepsilon}^{+1} \frac{u(x)}{(x-y)^{\gamma}} dx - \frac{u(x+\varepsilon) + u(x-\varepsilon)}{\varepsilon} \right], \quad (2)$$

$(-1 < y < 1)$,

پژوهشگران زیادی برای حل تقریبی رابطه‌ی (۱) روش‌های مختلفی را ارائه داده‌اند. به عنوان نمونه اوکیمیدیس در بین سال‌های ۱۹۸۱ تا ۱۹۸۴ میلادی روش‌های متفاوتی برای حل این نوع معادلات معرفی نموده‌اند، [۹-۱۲]. مونگاتو در سال ۱۹۸۶ میلادی، از روش‌های انتگرال‌گیری عددی برای حل معادله‌ی پرلننتل بهره برده است، [۵]. دارگوس در سال ۱۹۹۴ میلادی، روش هم‌محلی را برای حل معادله‌ی پراندتل ارائه داد، [۱۳]. در همان سال، دارگوس روش دیگری بر اساس فرمول‌های گاوس را برای حل این نوع معادلات ارائه داد، [۱۴]. چاکرابارتی در بین سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۷ میلادی نیز روش‌هایی برای حل معادلات انتگرال فوق منفرد نوع دوم معرفی کرده است، [۱۵-۱۸]. مندل نیز در سال ۲۰۰۷ میلادی از چندجمله‌ای‌های برنشتاین برای حل این نوع معادلات بهره برده است، [۱۹]. محمودی نیز در سال ۲۰۱۴ میلادی، روشی را بر اساس روش تجزیه‌ی آدومیان اصلاح شده برای این نوع معادلات ارائه داده است، [۶].

در بخش دوم مقاله، روش‌های اختلال هموتوبی استاندارد و اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی استاندارد معرفی شده و در

$$(j = 0, 1, 2, \dots),$$

در این صورت:

$$B_0 = -\pi y, \quad (15)$$

و در حالت کلی، $[\epsilon, 2\epsilon]$:

$$B_j = -\pi y^{j+1} + \sum_{i=0}^{j-1} \frac{1 + (-1)^i \Gamma\left(\frac{1}{\epsilon}\right) \Gamma\left(\frac{i+1}{\epsilon}\right)}{\Gamma\left(\frac{i+\epsilon}{\epsilon}\right)} y^{j-1-i}, \quad (16)$$

$$(j = 1, 2, \dots).$$

که با توجه به عبارات بالا، تعدادی از B_j ها به قرار زیر است:

$$\begin{aligned} B_0 &= -\pi y, \\ B_1 &= -\pi y^\epsilon + \frac{1}{\epsilon} \pi, \\ B_2 &= -\pi y^{2\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y, \\ B_3 &= -\pi y^{3\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y^\epsilon + \frac{1}{\epsilon} \pi, \\ B_4 &= -\pi y^{4\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y^{2\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y, \\ B_5 &= -\pi y^{5\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y^{3\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y^\epsilon \\ &\quad + \frac{1}{\epsilon} \pi, \\ B_6 &= -\pi y^{6\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y^{4\epsilon} + \frac{1}{\epsilon} \pi y^{2\epsilon} \\ &\quad + \frac{1}{\epsilon} \pi y, \end{aligned} \quad (17)$$

با توجه به ساختار روش اختلال هموتویی فرض کنیم:

$$\psi(y) = \sum_{m=0}^{\infty} \psi_m(y). \quad (18)$$

برای اعمال روش اختلال هموتویی روی رابطه‌ی (۱۳) بگیریم:

$$L\psi = \psi, \quad D\psi = \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^\epsilon} \psi(x) dx. \quad (19)$$

بنابراین فرم اپراتوری رابطه‌ی (۱۳) به صورت زیر قابل بازنویسی است:

$$L\psi - D\psi - f = 0. \quad (20)$$

با اعمال رابطه‌ی (۶) روی رابطه‌ی (۲۰) خواهیم داشت:

$$H(\psi, p) = (1-p)[L\psi - Lu.] + p[L\psi - D\psi - f(y)] = 0. \quad (21)$$

با فرض اینکه:

$$\psi = \psi_0 + \psi_1 p + \psi_2 p^2 + \dots \quad (22)$$

رابطه‌ی (۲۱) به فرم زیر قابل بازنویسی است:

$$(1-p)[L(\psi_0 + \psi_1 p + \psi_2 p^2 + \dots) - Lu.] + p[L(\psi_0 + \psi_1 p + \psi_2 p^2 + \dots)] = 0. \quad (23)$$

$$L(y) + N(y) - f(x) = 0. \quad (5)$$

اینک هموتویی $\mathbb{R} \times [0, 1] \rightarrow \Omega \times [0, 1]$ را که در آن:

$$H(y, p) = (1-p)[L(y) - L(u.)] + p[A(y) - f(x)] = 0, \quad (6)$$

$$(x \in \Omega),$$

یا

$$H(y, p) = L(y) - L(u.) + pL(u.) + p[N(y) - f(x)] = 0, \quad (7)$$

در رابطه‌ی (۳) صدق می‌کند، در نظر می‌گیریم، به طوری که $p \in [0, 1]$

یک پارامتر تعبیه است و u نیز تقریب اولیه‌ای از رابطه‌ی (۳) است. با

توجه به رابطه‌ی (۷):

$$H(y, 0) = L(y) - L(u.) = 0 \quad \text{و} \quad (8)$$

$$H(y, 1) = A(y) - f(x) = 0$$

و با تغییر p از ۰ تا ۱، $H(y, p)$ از $L(y) - L(u.)$ تا $A(y) - f(x)$

تغییر می‌کند. این را در توپولوژی، تغییر شکل نامیده‌اند و

بکارگیری شیوه‌ی آشفنگی با توجه به اینکه $0 \leq p \leq 1$ می‌تواند

به عنوان یک پارامتر کوچک در نظر گرفته شود. می‌توان فرض

کرد که جواب (۶) یا (۷) به صورت سری زیر:

$$y(x, p) = u_0(x) + pu_1(x) + p^2 u_2(x) + \dots \quad (9)$$

قابل بیان باشد و در نتیجه به ازای $p = 1$:

$$y \approx \sum_{i=0}^m u_i = u_0 + u_1 + \dots + u_m. \quad (10)$$

سری (۱۰) همگرا به جواب دقیق می‌باشد، اگر تنها یک جواب

وجود داشته باشد. همگرایی روش اختلال هموتویی در حالت کلی

و همچنین برای معادلات انتگرال در مراجع [۲۴] و [۲۵] بررسی

شده است.

جهت پیاده‌سازی روش اختلال هموتویی استاندارد در معادله‌ی (۱)

فرض کنیم:

$$u(y) = \sqrt{1-y^2} \psi(y), \quad (11)$$

که در آن $\psi(y)$ تابعی خوش رفتار است با جایگزینی رابطه‌ی (۱۱) در (۱)

خواهیم داشت:

$$\psi(y) = f(y) + \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^\epsilon} \psi(x) dx, \quad (12)$$

در این صورت می‌توان نوشت:

$$\psi(y) = f(y) + \frac{\alpha}{\pi} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} \psi(x) dx. \quad (13)$$

فرض کنیم:

$$B_j = \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} x^j dx, \quad (14)$$

در ادامه به معرفی اصلاحی جدید و سریع بر روش اختلال هموتویی که باعث سرعت بخشیدن به این روش شده و به جواب دقیق مسأله‌ی (۱) در دومین تکرار خواهیم رسید می پردازیم.

3. روش اختلال هموتویی اصلاح شده‌ی جدید و سریع

فرض کنیم تابع f مذکور در معادله‌ی (۱) در حالت کلی به صورت $f = f_1 + f_2$ باشد، که در آن f_1 شامل یک جمله‌ی تابع f و یا گاهی اوقات شامل دو جمله‌ی آن بوده و تابع f_2 شامل باقی‌مانده‌ی f باشد.

در این روش پیشنهادی ابتدا عبارت $\psi(y)$ را به تابع زیر انتگرال سمت راست رابطه‌ی (۱۲) اضافه و کم می‌کنیم. در این صورت:

$$\psi(y) = f(y) + \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y) + \psi(y)) dx. \quad (29)$$

در رابطه‌ی (۲۹) اگر عبارت $\int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} \psi(x) dx$ را از سمت راست تساوی فوق به سمت چپ آن انتقال دهیم، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi(y) - \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} \psi(y) dx \\ = f(y) + \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y)) dx, \end{aligned} \quad (30)$$

از طرفی داریم:

$$\begin{aligned} -\frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} \psi(y) dx \\ = -\frac{\alpha}{\pi} \psi(y) \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} dx \\ = \left(-\frac{\alpha}{\pi}\right) \psi(y) \frac{\int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} dx}{-\pi} \\ = \alpha \psi(y). \end{aligned}$$

بنابراین رابطه‌ی (۲۹) به قرار زیر قابل بازنویسی است:

$$\begin{aligned} \psi(y)(1 + \alpha) = f(y) \\ + \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y)) dx. \end{aligned}$$

لذا:

$$\psi(y) = \frac{f(y)}{1 + \alpha} + \frac{\alpha}{(1 + \alpha)\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y)) dx. \quad (31)$$

$$\begin{aligned} -D(\psi_0 + \psi_1 p + \psi_2 p^2 + \dots) \\ - f(y) \\ = 0. \end{aligned}$$

با مساوی قرار دادن ضرایب هم‌توان p از طرفین رابطه‌ی (۲۳) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} p^0: \quad L\psi_0 - Lu_0 &= 0, \\ p^1: \quad L\psi_1 + Lu_1 - D\psi_0 \\ &\quad - f(y) \\ &= 0, \\ p^2: \quad L\psi_2 - D\psi_1 &= 0, \\ p^3: \quad L\psi_3 - D\psi_2 &= 0, \\ &\vdots \end{aligned} \quad (24)$$

که به فرم زیر قابل بازنویسی است:

$$\begin{aligned} \psi_0 &= u_0, \\ \psi_1 &= -u_1 + D\psi_0 + f(y), \\ \psi_2 &= D\psi_1, \\ \psi_3 &= D\psi_2, \\ &\vdots \\ \psi_m &= D\psi_{m-1}, \\ (m \geq 2). \end{aligned} \quad (25)$$

از آنجایی که در رابطه‌ی (۱۹) عملگر L ، یک عملگر همانی است، بنابراین $u_0 = 0$ است. برای اعمال روش اختلال هموتویی اصلاح شده‌ی استاندارد بایستی f به صورت $f(y) = f_1(y) + f_2(y)$ قابل نوشتن باشد. در این صورت، با توجه به رابطه‌ی (۲۱) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} H(\psi, p) = (1 - p)[L\psi - Lu_0] + p[L\psi - D\psi \\ - f_2(y)] \\ = + f_1(y). \end{aligned} \quad (26)$$

با قرار دادن ضرایب هم‌توان p از طرفین تساوی خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} p^0: \quad L\psi_0 - Lu_0 &= + f_1(y), \\ p^1: \quad L\psi_1 + Lu_1 - D\psi_0 \\ &\quad - f_2(y) \\ &= 0, \\ p^2: \quad L\psi_2 - D\psi_1 &= 0, \\ p^3: \quad L\psi_3 - D\psi_2 &= 0, \\ &\vdots \end{aligned} \quad (27)$$

بنابراین خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi_0 &= u_0 + f_1(y), \\ \psi_1 &= -u_1 + D\psi_0 + f_2(y), \\ \psi_2 &= D\psi_1, \\ \psi_3 &= D\psi_2, \\ &\vdots \\ \psi_m &= D\psi_{m-1}, \\ (m \geq 2). \end{aligned} \quad (28)$$

دقت به این نکته ضروری است که انتخاب درست f_1 و f_2 در سرعت همگرایی روش اختلال هموتویی تأثیر به‌سزایی دارد و در انتخاب f_1 و f_2 بایستی دقت نمود. تاکنون قانون خاصی برای انتخاب f_1 و f_2 برای تسریع در همگرایی در روش اختلال هموتویی اصلاح‌شده‌ی استاندارد معرفی نشده است.

لذا در این روش پیشنهادی توابع f_1 و f_2 را طوری تعیین می‌کنیم که $\psi_1 = \psi_2 = \dots = 0$ شده و $\psi_1(y) = q_n(y)$ جواب

دقیق مساله باشد. برای پیاده‌سازی این روش داریم:

$$\begin{aligned} \psi_1(y) &= q_n(y), \\ \psi_1(y) &= +p_n(y) - q_n(y) \\ &+ \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi_1(x) - \psi_1(y)) dx, \\ &\vdots \end{aligned} \quad (39)$$

$$\begin{aligned} \psi_m(y) &= \frac{\alpha}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi_{m-1}(x) \\ &\quad - \psi_{m-1}(y)) dx, \\ &\quad (m \geq 2). \end{aligned}$$

با قرار دادن $\psi_1(y) = 0$ ضرایب مجهول $q_n(y)$ به دست می‌آیند و $\psi_1(y) = q_n(y)$ جواب دقیق مساله خواهد بود.

در ادامه، با ارائه‌ی مثال‌هایی نشان می‌دهیم که روش اختلال هموتوبی استاندارد در حالت کلی برای این گونه معادلات همگرا نبوده ولی روش پیشنهادی در این مقاله، در دومین تکرار به جواب دقیق مساله خواهد رسید.

4. مثال‌های عددی

در این بخش، سه مثال جهت پیاده‌سازی روش پیشنهادی و نشان دادن سادگی این روش، مورد بررسی واقع می‌شود.

مثال 1. معادله‌ی فوق منفرد نوع دوم زیر را در نظر می‌گیریم، [۴، ۲۷، ۲۸]:

$$\begin{aligned} u(y) &= 2\pi \sqrt{1-y^2} + \frac{1}{\sqrt{y}} \int_{-1}^{+1} \frac{u(x)}{(x-y)^2} dx, \quad (40) \\ &\quad (-1 < y < 1), \end{aligned}$$

که در آن $u(\pm 1) = 0$ بوده و $u(y) = \frac{2\pi}{\pi+1} \sqrt{1-y^2}$ جواب دقیق مساله می‌باشد. با جایگذاری $u(y) = \psi(y) \sqrt{1-y^2}$ در رابطه‌ی (۴۰) داریم:

$$\psi(y) = 2\pi + \frac{1}{\sqrt{y}} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} dx. \quad (41)$$

با اعمال روش اختلال هموتوبی استاندارد بر اساس روابط (۱۸) و (۲۵) برای رابطه‌ی (۴۱) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi_1 &= 2\pi, \\ \psi_1 &= -\pi^2, \\ \psi_2 &= \frac{\pi^2}{\sqrt{y}}, \\ \psi_2 &= -\frac{\pi^4}{\sqrt{y}}, \\ \psi_3 &= \frac{\pi^6}{\sqrt{y}}, \\ &\vdots \end{aligned} \quad (42)$$

فرض کنیم در رابطه‌ی (۱) تابع f یک چندجمله‌ای از درجه‌ی n به صورت زیر باشد:

$$f(y) = p_n(y) = \sum_{i=0}^n a_i y^i \quad (32)$$

در این صورت از رابطه‌ی (۳۱) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \frac{\sum_{i=0}^n a_i y^i}{1+\alpha} \\ &+ \frac{\alpha}{(1+\alpha)\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y)) dx. \end{aligned} \quad (33)$$

اگر چندجمله‌ای $q_n(y)$ را به سمت راست رابطه‌ی (۳۳) اضافه و کم کنیم خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \frac{\sum_{i=0}^n a_i y^i}{1+\alpha} \\ &+ \frac{\alpha}{(1+\alpha)\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) \\ &\quad - \psi(y)) dx \\ &+ q_n(y) - q_n(y). \end{aligned} \quad (34)$$

که در رابطه‌ی فوق، $q_n(y)$ یک چندجمله‌ای استاندارد از درجه‌ی چندجمله‌ای $f(y)$ به صورت زیر است:

$$q_n(y) = \sum_{i=0}^n b_i y^i. \quad (35)$$

طبق روش اختلال هموتوبی با جایگذاری رابطه‌ی (۲۱) در (۳۴) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} H(\psi, p) &= (1-p)[L\psi - Lu.] \\ &\quad + p[L\psi - D\psi - p_n(y) \\ &\quad + q_n(y)] \\ &= q_n(y). \end{aligned} \quad (36)$$

با مساوی قرار دادن ضریب توان‌های p در دو طرف تساوی رابطه‌ی (۳۶) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} p^0: & \quad L\psi_0 - Lu_0 = q_n(y), \\ p^1: & \quad L\psi_1 + Lu_1 - D\psi_0 - p_n(y) \\ & \quad + q_n(y) = 0, \\ p^2: & \quad L\psi_2 - D\psi_1 = 0, \\ p^3: & \quad L\psi_3 - D\psi_2 = 0, \\ & \quad \vdots \end{aligned} \quad (37)$$

بنابراین داریم:

$$\begin{aligned} \psi_0 &= u_0 + q_n(y), \\ \psi_1 &= -u_1 + D\psi_0 + p_n(y) \\ & \quad - q_n(y), \\ \psi_2 &= D\psi_1, \\ \psi_3 &= D\psi_2, \\ & \quad \vdots \\ \psi_m &= D\psi_{m-1}, \quad (m \\ & \quad \geq 2). \end{aligned} \quad (38)$$

با توجه به روش اختلال هموتوبی اصلاح‌شده، انتخاب درست توابع f_1 و f_2 بسیار در سرعت همگرایی این روش تأثیر دارد.

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= b_0, \\ \psi_1(y) &= \frac{4\pi}{\pi+2} - b_0, \\ &+ \frac{1}{2+\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi_0(x) - \psi_0(y)) dx \end{aligned} \quad (49)$$

رفص
= ۰.

بنابراین $b_0 = \frac{4\pi}{\pi+2}$ و $\psi_0(y) = \frac{4\pi}{\pi+2}$ و با توجه به (۳۵) جواب دقیق مساله به قرار زیر است:

$$u(y) = \psi(y) \sqrt{1-y^2} = \frac{4\pi}{\pi+2} \sqrt{1-y^2}. \quad (50)$$

مثال 2. معادله‌ی فوق منفرد نوع دوم زیر را در نظر می‌گیریم،
[۴، ۲۷، ۲۸]:

$$\begin{aligned} u(y) &= (4y^2 - \frac{1}{4}) \sqrt{1-y^2} \\ &+ \frac{1}{\pi} \sqrt{1-y^2} \int_{-1}^{+1} \frac{u(x)}{(x-y)^2} dx, \end{aligned} \quad (51)$$

که در آن $u(\pm 1) = 0$ و $u(y) = y^2 \sqrt{1-y^2}$ جواب دقیق مساله است. با جایگذاری عبارت $u(y) = \psi(y) \sqrt{1-y^2}$ در رابطه‌ی (۵۱) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= (4y^2 - \frac{1}{4}) + \frac{1}{\pi} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} \psi(x) dx, \end{aligned} \quad (52)$$

$(-1 < y < 1)$.

با اعمال روش اختلال هموتوبی استاندارد بر اساس روابط (۱۸) و (۲۵) برای رابطه‌ی (۵۲) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= 4y^2 - \frac{1}{4} \\ \psi_1(y) &= -12y^2 + \frac{5}{4} \\ \psi_2(y) &= 36y^2 - \frac{17}{4} \\ \psi_3(y) &= -180y^2 + \frac{53}{4} \\ \psi_4(y) &= 324y^2 - \frac{161}{4} \\ &\vdots \end{aligned} \quad (53)$$

با توجه به رابطه‌ی (۱۸) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \sum_{n=0}^{\infty} \psi_n(y) = (4 - 12 + 36 - 108 \\ &+ 324 - \dots) x^2 \\ &+ \left(-\frac{1}{4} + \frac{5}{4} - \frac{17}{4} + \frac{53}{4} - \frac{161}{4} + \dots \right). \end{aligned} \quad (54)$$

$$\begin{aligned} \psi_n(y) &= \frac{(-1)^n \pi^{n+1}}{2^{n-1}}, \\ (n \geq 0). \end{aligned}$$

بنابراین با توجه به رابطه‌ی (۱۸) خواهیم داشت:

$$\psi(y) = \sum_{n=0}^{\infty} \psi_n(y), \quad (42)$$

که یک سری واگراست. حال با فرض داشتن جواب دقیق مساله، اگر از روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی استاندارد استفاده کنیم، خواهیم داشت:

$$f_1(y) = \text{جواب دقیق} = \frac{4\pi}{\pi+2},$$

$$\begin{aligned} f_2(y) &= f(y) - \text{جواب دقیق} \\ &= 2\pi - \frac{4\pi}{\pi+2} \\ &= \frac{2\pi^2}{\pi+2}. \end{aligned} \quad (44)$$

با استفاده از رابطه‌ی (۲۸) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= \frac{4\pi}{\pi+2}, \\ \psi_1(y) &= \frac{2\pi^2}{\pi+2} + \frac{1}{\pi} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} \psi_0(x) dx \\ &= \frac{2\pi^2}{\pi+2} - \frac{2\pi^2}{\pi+2} = 0. \end{aligned} \quad (45)$$

بنابراین با توجه به رابطه‌ی (۱۱):

$$\psi(y) = \frac{4\pi}{\pi+2} \quad (46)$$

و $u(y) = \frac{4\pi}{\pi+2} \sqrt{1-y^2}$ جواب دقیق مساله است. از آنجایی که داشتن جواب دقیق مساله، قبل از اجرای روش یک ضعف محسوب می‌گردد، لذا روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی جدید و سریع پیشنهادی را به صورت زیر برای این مساله با فرض عدم اطلاع از جواب دقیق مساله، پیاده‌سازی می‌کنیم. برای این منظور، با توجه به رابطه‌ی (۲۹) داریم:

$$\psi(y) = 2\pi + \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y) + \psi(y)) dx \quad (47)$$

از آنجایی که در رابطه‌ی (۴۰)، $f(y) = 2\pi$ یک چندجمله‌ای از درجه‌ی صفر است. بنابراین با توجه به رابطه‌ی (۳۵)، از درجه‌ی $q_n(y) = b$ بوده و طبق رابطه‌ی (۳۴) داریم:

$$\psi(y) = \frac{4\pi}{\pi+2} + \frac{1}{2+\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y)) dx \quad (48)$$

$$+ b_0 - b_0.$$

با توجه به رابطه‌ی (۲۸) داریم:

$$b_0 = 0, \quad b_1 = 0, \quad b_2 = 1. \quad (61)$$

بنابراین $\psi(x) = y^x$ و جواب دقیق معادله‌ی (۵۱) با توجه به رابطه‌ی (۱۸) به صورت زیر است:

$$u(y) = \psi(y) \sqrt{1-y^2} = y^x \sqrt{1-y^2}. \quad (62)$$

مثال 3. معادله‌ی فوق منفرد نوع دوم زیر را در نظر می‌گیریم،
[۲۸، ۲۷، ۶]:

$$\begin{aligned} & u(y) \\ &= (\Delta y^x - \gamma y) \sqrt{1-y^2} \\ &+ \frac{1}{\pi} \sqrt{1-y^2} \int_{-1}^{+1} \frac{u(x)}{(x-y)^2} dx, \end{aligned} \quad (63)$$

که در آن $u(y) = (\Delta y^x - \gamma y) \sqrt{1-y^2}$ و $u(\pm 1) = 0$ جواب دقیق مسئله است. با جایگذاری عبارت $u(y) = \psi(y) \sqrt{1-y^2}$ رابطه‌ی (۶۳) داریم:

$$\begin{aligned} & \psi(y) \\ &= (\Delta y^x - \gamma y) + \frac{1}{\pi} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} \psi(x) dx, \end{aligned} \quad (64)$$

$(-1 < y < 1).$

با اعمال روش اختلال هموتوبی استاندارد بر اساس روابط (۱۸) و (۲۵) برای معادله‌ی (۶۴) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= \Delta y^x - \gamma y, \\ \psi_1(y) &= -20y^x + 19y, \\ \psi_2(y) &= 80y^x - 58y, \\ \psi_3(y) &= -320y^x + 196y, \\ &\vdots \end{aligned} \quad (65)$$

با توجه به رابطه‌ی (۱۸) داریم:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \sum_{n=0}^{\infty} \psi_n(y) = (\Delta - 20 + 80 - 320 \\ &+ \dots)y^x \\ &+ (-7 + 19 - 58 \\ &+ 196 - \dots). \end{aligned} \quad (66)$$

رابطه‌ی (۶۶) یک سری واگرا است. حال با فرض داشتن جواب دقیق مسئله، اگر از روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی استاندارد استفاده کنیم، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} f_1(y) &= \text{جواب دقیق} = y^x - \gamma y, \\ f_2(y) &= f(y) - f_1(y) \\ &= (\Delta y^x - \gamma y) - (y^x - \gamma y) \\ &= \Delta y^x - \Delta y. \end{aligned} \quad (67)$$

با استفاده از رابطه‌ی (۲۸) خواهیم داشت:

$$\psi_1(y) = y^x - \gamma y, \quad (68)$$

رابطه‌ی (۵۴) یک سری واگراست. حال با فرض دانستن جواب دقیق مسئله، اگر از روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی استاندارد استفاده کنیم، خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} f_1(y) &= \text{جواب دقیق} = y^x, \\ f_2(y) &= f(y) - f_1(y) \\ &= \Delta y^x \\ &- \frac{1}{\pi}. \end{aligned} \quad (69)$$

با استفاده از رابطه‌ی (۲۸) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= y^x \\ \psi_1(y) &= \Delta y^x - \frac{1}{\pi} \\ &+ \frac{1}{\pi} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{x-y} \psi_0(x) dx = 0. \end{aligned} \quad (70)$$

بنابراین با توجه به رابطه‌ی (۱۱):

$$\psi(y) = y^x \quad (71)$$

و $u(y) = y^x \sqrt{1-y^2}$ جواب دقیق مسئله است. همانطوری که اشاره شد، داشتن جواب مسئله، قبل از اجرای روش، یک ضعف محسوب می‌گردد. لذا روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی جدید و سریع پیشنهادی را به صورت زیر برای این مسئله، با فرض عدم اطلاع از جواب دقیق مسئله، پیاده‌سازی می‌کنیم. برای این منظور با توجه به رابطه‌ی (۲۹) داریم:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \Delta y^x - \frac{1}{\pi} \\ &+ \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y) + \psi(y)) dx. \end{aligned} \quad (72)$$

از آنجایی که در رابطه‌ی (۷۲)، $f(y) = \Delta y^x - \frac{1}{\pi}$ یک چندجمله‌ای از درجه‌ی دو است، بنابراین با توجه به رابطه‌ی (۳۵) $q_n(y) = b_0 + b_1 y + b_2 y^2$ بوده و بر اساس رابطه‌ی (۳۹) داریم:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \Delta y^x - \frac{1}{\pi} + \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) \\ &- \psi(y)) dx \\ &+ (b_0 + b_1 y + b_2 y^2) \\ &- (b_0 + b_1 y \\ &+ b_2 y^2) \end{aligned} \quad (73)$$

با توجه به رابطه‌ی (۳۹) داریم:

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= b_0 + b_1 y + b_2 y^2 \\ \psi_1(y) &= \Delta y^x - \frac{1}{\pi} - b_0 - b_1 y - b_2 y^2 \\ &+ \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi_0(x) \\ &- \psi_0(y)) dx \\ &= 0. \end{aligned} \quad (74)$$

با قرار دادن $\psi_1(y) = 0$ ، مقادیر مجهول به صورت زیر حاصل می‌شود:

5. نتیجه‌گیری

در این مقاله، با ارائه‌ی مثال‌هایی نشان دادیم که روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی استاندارد برای حل معادله‌ی انتگرال پرنادتل مورد بحث همگرا نیست و روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی استاندارد نیز زمانی کارایی دارد که انتخاب درستی برای توابع f_1 و f_2 داشته باشیم. برای این کار اگر جواب دقیق معادله را از قبل داشته باشیم، کافی است که جواب دقیق را به عنوان f_1 در نظر گرفته و f_2 را از رابطه‌ی $f_2 = f(y) - f_1$ به دست آوریم. در این صورت $u_2(y) = u_2(y) = \dots = 0$ به عنوان جواب دقیق خواهد بود ولی داشتن جواب دقیق از قبل برای انتخاب f_1 و f_2 نوعی ضعف محسوب می‌شود. در روش پیشنهادی جدید، بدون در دست داشتن جواب دقیق به راحتی می‌توان، طبق تکنیک معرفی شده، جواب دقیق مساله را در دومین تکرار از روش پیشنهادی، به دست آورد.

$$\begin{aligned} \psi_1(y) &= 4y^3 - 5y + \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} \psi_0(x) dx \\ &= (4y^3 - 5y) + \frac{1}{\pi} (-4\pi y^3 + 5\pi y) = 0. \end{aligned}$$

با توجه به رابطه‌ی (۱۱):

$$\psi(y) = y^3 - 2y \quad (69)$$

و $u(y) = (y^3 - 2y)\sqrt{1-y^2}$ جواب دقیق مساله است. با به کارگیری روش اختلال هموتوبی اصلاح شده‌ی جدید و سریع پیشنهادی، بدون نیاز به دانستن جواب دقیق مساله از قبل، با توجه به رابطه‌ی (۲۹) خواهیم داشت:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= (5y^3 - 7y) \\ &+ \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y) + \psi(y)) dx. \end{aligned} \quad (70)$$

از آنجایی که در رابطه‌ی (۷۰)، $f(y) = 5y^3 - 7y$ یک چندجمله‌ای از درجه‌ی سه است، بنابراین با توجه به رابطه‌ی (۳۵) $q_n(y) = a_3 y^3 + b_2 y^2 + b_1 y + b_0$ بوده و بر اساس رابطه‌ی (۳۹) داریم:

$$\begin{aligned} \psi(y) &= \frac{5}{\pi} y^3 - \frac{7}{\pi} y + \frac{1}{\pi} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi(x) - \psi(y)) dx \\ &+ (b_0 + b_1 y + b_2 y^2 + b_3 y^3) - (b_0 + b_1 y + b_2 y^2 + b_3 y^3). \end{aligned} \quad (71)$$

با توجه به رابطه‌ی (۳۹) داریم:

$$\begin{aligned} \psi_0(y) &= b_0 + b_1 y + b_2 y^2 + b_3 y^3, \\ \psi_1(y) &= \frac{5}{\pi} y^3 - \frac{7}{\pi} y - a_0 - a_1 y - a_2 y^2 - a_3 y^3 \\ &+ \frac{1}{\pi} \frac{d}{dy} \int_{-1}^{+1} \frac{\sqrt{1-x^2}}{(x-y)^2} (\psi_0(x) - \psi_0(y)) dx. \end{aligned} \quad (72)$$

با قرار دادن $\psi_1(y) = 0$ مقادیر مجهول به صورت زیر حاصل می‌شود:

$$\begin{aligned} b_0 &= 0, & b_1 &= -2, & b_2 &= 0, & b_3 &= 1. \end{aligned} \quad (73)$$

بنابراین $\psi(x) = y^3 - 2y$ و جواب دقیق رابطه‌ی (۶۳) با توجه به رابطه‌ی (۱۸) به صورت زیر است:

$$u(y) = \psi(y)\sqrt{1-y^2} = (y^3 - 2y)\sqrt{1-y^2}. \quad (74)$$

principal value integrals. *Computing*, ۲۷(۱), ۸۱-۸۸.

مراجع

- [۱۰] Ioakimidis, N. I. (۱۹۸۲). Application of finite-part integrals to the singular integral equations of crack problems in plane and three-dimensional elasticity. *Acta Mechanica*, ۴۵(۱-۲), ۳۱-۴۷.
- [۱۱] Ioakimidis, N. I. (۱۹۸۳). On the Numerical Evaluation of a Class of Finite-Part Integrals. *ZAMM-Journal of Applied Mathematics and Mechanics/Zeitschrift für Angewandte Mathematik und Mechanik*, ۶۳(۱۱), ۵۷۲-۵۷۴.
- [۱۲] Ioakimidis, N. I. (۱۹۸۴). A natural interpolation formula for Prandtl's singular integrodifferential equation. *International Journal for Numerical Methods in Fluids*, ۴, ۲۸۳-۲۹۰.
- [۱۳] Dragoş, L. (۱۹۹۴). A collocation method for the integration of Prandtl's equation. *ZAMM-Journal of Applied Mathematics and Mechanics/Zeitschrift für Angewandte Mathematik und Mechanik*, ۷۴, ۲۸۹-۲۹۰.
- [۱۴] Dragoş, L. (۱۹۹۴). Integration of Prandtl's equation with the aid of quadrature formulae of Gauss type. *Quarterly of applied mathematics*, ۵۲, ۲۳-۲۹.
- [۱۵] Chakrabarti, A. (۱۹۹۵). A note on singular integral equations. *International Journal of Mathematical Education in Science and Technology*, ۲۶, ۷۳۷-۷۴۲.
- [۱۶] Chakrabarti, A. (۲۰۰۷). Solution of a simple hypersingular integral equation. *The Journal of Integral Equations and Applications*, ۴۶۵-۴۷۱.
- [۱۷] Chakrabarti, A., & Berghe, G. V. (۲۰۰۴). Approximate solution of singular integral equations. *Applied mathematics letters*, ۱۷, ۵۵۳-۵۵۹.
- [۱] Iovane, G., Lifanov, I. K., & Sumbatyan, M. A. (۲۰۰۳). On direct numerical treatment of hypersingular integral equations arising in mechanics and acoustics. *Acta mechanica*, ۱۶۲(۱-۴), ۹۹-۱۱۰.
- [۲] Martin, P. A. (۱۹۹۲). Exact solution of a simple hypersingular integral equation. *The Journal of Integral Equations and Applications*, ۱۹۷-۲۰۴.
- [۳] Kármán, T. V. (۱۹۵۴). *Aerodynamics*. New York: McGraw-Hill Book Co, Inc.
- [۴] Mandal, B. N., & Chakrabarti, A. (۲۰۱۱). *Applied singular integral equations*.
- [۵] Monegato, G., & Pennacchiotti, V. (۱۹۸۶). Quadrature rules for Prandtl's integral equation. *Computing*, ۳۷, ۳۱-۴۲.
- [۶] Mahmoudi, Y. (۲۰۱۴). A new modified Adomian decomposition method for solving a class of hypersingular integral equations of second kind. *Journal of Computational and Applied Mathematics*, ۲۵۵, ۷۳۷-۷۴۲.
- [۷] Mandal, B. N., Chakrabarti, A., & others. (۲۰۱۱). *Book Review Applied Singular Integral Equations (PA MARTIN)*. *Journal of Integral Equations and Applications*, ۲۳(۴), ۵۹۷-۵۹۸.
- [۸] Novin, R., Fariborzi Araghi, M. A., & Mahmoudi, Y. (۲۰۱۸). A novel fast modification of the Adomian decompositions method to solve integral equations of the first kind with hypersingular kernels. *Journal of Computational and Applied Mathematics*, ۲۰۱۸, ۶۱۹-۶۳۴.
- [۹] Ioakimidis, N. I. (۱۹۸۱). On the numerical evaluation of derivatives of Cauchy

- Communications on Advanced Computational Science with Applications, ۲, ۵۴-۵۸.
- [۲۷] Novin, R., Fariborzi Araghi, M. A., & Mahmoudi, Y. (۲۰۱۸). Solving a class of hypersingular integral equations by using the modified homotopy perturbation method. Proceeding of the third international conference on intelligent decision science, ۹-۱۱.
- [۲۸] Novin, R., Fariborzi Araghi, M. A., & Mahmoudi, Y. (۲۰۱۸). Solving the Prandtl's equation by the modified Adomian decomposition method. Communications on Advanced Computational Science with Applications, ۱, ۹-۱۴.
- [۱۸] Chakrabarti, A., Mandal, B. N., Basu, U., & Banerjea, S. (۱۹۹۷). Solution of a hypersingular integral equation of the second kind. ZAMM-Journal of Applied Mathematics and Mechanics/Zeitschrift für Angewandte Mathematik und Mechanik, ۷۷(۴), ۳۱۹-۳۲۰.
- [۱۹] Mandal, B. N., & Bhattacharya, S. (۲۰۰۷). Numerical solution of some classes of integral equations using Bernstein polynomials. Applied Mathematics and computation, ۱۹۰(۲), ۱۷۰۷-۱۷۱۶.
- [۲۰] He, J.-H. (۱۹۹۸). Approximate analytical solution for seepage flow with fractional derivatives in porous media. Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering, ۱۶۷, ۵۷-۶۸.
- [۲۱] He, J.-H. (۱۹۹۸). Approximate solution of nonlinear differential equations with convolution product nonlinearities. Computer Methods in Applied Mechanics and Engineering, ۱۶۷, ۶۹-۷۳.
- [۲۲] He, J.-H. (۱۹۹۸). Generalized Variational Principle in Fluids (in Chinese). Shanghai University Press.
- [۲۳] He, J.-H. (۲۰۰۳). Linearized perturbation technique and its applications to strongly nonlinear oscillators. Computers & Mathematics with Applications, ۴۵(۱-۳), ۱-۸.
- [۲۴] Kutt, H. R. (۱۹۷۵). The numerical evaluation of principal value integrals by finite-part integration. Numerische Mathematik, ۲۴(۳), ۲۰۵-۲۱۰.
- [۲۵] Kythe, P. K., & Schäferkötter, M. R. (۲۰۰۴). Handbook of computational methods for integration. CRC Press.
- [۲۶] Novin, R., & Sohrabi Dastjerd, Z. (۲۰۱۵). Solving Duffing equation using an improved semi-analytical method.

